

ПЪСЕНЧИЦА.

На Дацко.

Тукъ край топлата жарава
 Полегни на баба въ скута —
 Баба пакъ ще ти разправя
 Приказка нечута.

Нали ти си уморено?
 Вижъ — навънъ фъртуна вѣе.
 Тихо старото вретено
 Пѣсень ще ти пѣе:

„Агънце тревица пасло
 И водица пило,
 Кротко като тебъ порасло,
 Хубаво и мило.

Утрина, преди зората,
 Тръгвало самичко,
 Да си търси въвъ гората
 Братче и сестричка.

Но веднажъ заспало клето
 Отъ пжтъ и умора.
 Дѣдо Господь отъ небето
 Пазилъ го отгоре.“

Спи ми, чедо уморено!
 Зла фъртуна вѣнка вѣе,
 Тука старото вретено
 Топла пѣсень пѣе.

Й. Стубелъ.